quae ex § 36 desumpta sunt et in codice proxime antecedunt paragraphum 18.

Verba autem *uestrum qui rem inierit qui unguenta* non sunt in Gemblacensi, quod annoto ne quis hoc ex annotatione Orelliani ad Cael. VII. 17 conficiat.

Porro Leidensis codex priore loco habet:

ad tpus ei mendaciū vrm commendatis. qui rem inierit

qui vnguēta sūpserit qui baras viderit

et altero:

qui te amat plimū qui propter nescio quā timi

ditatem et noctnos metus rephendistis a pre qd' se migret

Nil igitur necesse est, ut indagemus quomodo annotationes in Orelliana huc pertinentes explicandae sint, non omnino perspicuae ceteroquin. Quod fieri facile potest, nempe ut de tanta codicum multitudine referens editor dum brevis esse laborat, obscurus fiat hic vel illic, iis praesertim, qui de singulari quodam manuscripto quaerunt. At hic, ut dixi, nulla ulteriore anquisitione opus est, loci enim utriusque codicis, quos supra apposui, ostendunt Leidensem cum Gemblacensi hic ut alibi conspirare ea ratione, quam supra explicavi, ita ut rursus appareat, librum Leidensem sive eius archetyphum ex ipso Gemblacensi fluxisse, dum teneamus aliunde constare id ex correcto demum libro habuisse locum.

D., 29 *Sept.* 1856. E. J. K.

Emendatur XENOPHON. Anab. VI. 5. 17.

XENOPHON in oratione quadam ad milites *ἐγὼ γοῦν*, inquit, *ἥδιον ἂν σὺν ἡμίσεσιν ἐποίμην ἢ σὺν διπλασίοις ἀποχωροίην. Καὶ τούτους οἶδ' ὅτι ἐπιόντων μὲν ἡμῶν οὐδ' ὑμεῖς ἐλπίζετε αὐτοὺς δέξασθαι* (leg. *δέξεσθαι*) *ἡμᾶς, ἀπιόντων δὲ πάντες ἠπιστάμεθα ὅτι τολμήσουσιν ἐφέπεσθαι.* Verum *ἕπεσθαι* et *ἀποχωρεῖν* non recte inter se opponuntur. Requiritur vocabulum quod significet *aggredi*. Quae sequuntur probare videntur scribi debere *ἐπιοίην*.

Harlemi 29 *Sept*. 1856. S. A. N.